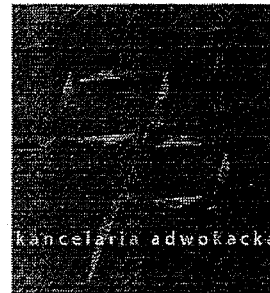


adw. Artur Pietryka
ul. Opoczyńska 2A lok. 2
02-526 Warszawa
artur.pietryka@gmail.com
t: + 48 22 266 08 80
+ 48 792 850 635
f: + 48 22 266 08 81



Warszawa, dnia 17 września 2015 r.

KOPIA

Do:
Trybunału Konstytucyjnego
Al. J. Ch. Szucha 12a
00-918 Warszawa

Sygn. Ts. 218/15

PISMO PROCESOWE

Działając jako pełnomocnik skarżącego – G L , w odpowiedzi na zarządzenie z dnia 4 września 2015 r. wzywające do uzupełnienia braków formalnych skargi konstytucyjnej doręczone w dniu 10 września 2015 r. wskazuję co następuje.

Ad. 1

Ostatecznym orzeczeniem w sprawie jest rozkaz personalny z dnia marca 2015 r. znak: (vide str. 2 skargi konstytucyjnej). Skarżący załącza również odpowiedzi na jego wnioski z czerwca 2015 r. skierowane do Ministra Sprawiedliwości i Dyrektora Generalnego Służby Więziennej (załączniki nr 1 i 2 do niniejszego pisma). Skarżący nie podejmował prób skarżenia przedmiotowych rozstrzygnięć.

Ad. 2

Ostateczne orzeczenie zostało doręczone (poprzez wręczenie w trakcie pracy) skarżącemu w dniu 24 marca 2015 r. (vide str. 2 skargi konstytucyjnej).

Ad. 3

Dla skarżącego oczywiste jest, że zakwestionowane w skardze konstytucyjnej przepisy ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1415) – odpowiednio art. 66 ust. 1, art. 68 ust. 1 oraz art. 219 ust. 3, były podstawą ostatecznego orzeczenia w sprawie.

Przede wszystkim, gdy chodzi o art. 66 ust. 1 w związku z art. 68 ust. 1, to wynika z nich norma kompetencyjna dla Dyrektora Generalnego Służby Więziennej do m.in. odwoływania dyrektora zakładu karnego, **w każdym czasie**. Z kolei, w art. 219 ust. 1 pkt 2 tej i ust. 3 tej regulacji, ustawodawca doprecyzował, że skorzystanie przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z tej kompetencji następuje w drodze ostatecznego, niepodlegającego kontroli odwoławczej i sądowej, rozkazu personalnego.

Rozkaz personalny zawiera wskazanie organu go wydającego i treść rozstrzygnięcia – w niniejszej sprawie odwołania ze stanowiska służbowego – a zatem już z jego konstrukcji wynika, że jego podstawą są przepisy art. 66 ust. 1 w związku z art. 68 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej. Zwrócić też należy uwagę, iż już z treści samego rozkazu personalnego z dnia 11 marca 2015 r. wynika, że jest on ostateczny i nie przysługuje od niego odwołanie. Zawarta zatem w nim formuła odpowiada treści art. 219 ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej. Skarżący jest zdania, że to właśnie zastosowanie tych przepisów przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej było podstawą orzeczenia w przedmiocie jego praw i obowiązków w niniejszej sprawie.

Ad. 4

Skarżący w tym zakresie podtrzymuje twierdzenia przedstawione w skardze konstytucyjnej z dnia 24 czerwca 2015 r. na okoliczność naruszenia wskazanych w art. 2, art. 45 ust. 1, art. 78 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 oraz art. 184 Konstytucji RP praw konstytucyjnie chronionych. Skarżący jest zdania, że wydanie rozkazu personalnego narusza jego prawa i wolności konstytucyjne.

- 1) W aspekcie art. 2 Konstytucji RP – spowodowało sytuację braku możliwości kwestionowania przez niego rozstrzygnięcia podjętego przez organ publiczny, jakim jest Dyrektor Generalny Służby Więziennej. Narusza to bezpieczeństwo prawne (chronione w art. 2 Konstytucji RP), podważa bowiem zaufanie do sposobu interpretacji prawa, a jednocześnie skutkuje nieprzewidywalnością kształtowania pozycji podległego Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej funkcjonariusza Służby Więziennej – dyrektora zakładu karnego. W każdym przypadku odwołania ze stanowiska służbowego, funkcjonariusz Służby Więziennej musi podporządkować się tej decyzji, nawet jeśli jest ona arbitralna – tak jak było to w niniejszej sprawie. Powoduje to generalnie stan niepewności w zakresie trwałości stosunku służbowego takiego funkcjonariusza Służby Więziennej.
- 2) W aspekcie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w związku z art. 184 Konstytucji RP – mamy do czynienia z naruszeniem elementu możliwości zainicjowania sądowej kontroli sądowej (sądowoadministracyjnej) nad rozstrzygnięciem Dyrektora Generalnego Służby Więziennej o odwołaniu ze stanowiska. Ww. norma wyłącza bowiem prawo do rozpoznania sprawy przez

bezsronny i niezawisły, a przede wszystkim właściwy sąd. Niemożność uruchomienia procedury sądowej na gruncie niniejszej sprawy powoduje, że skarżący został pozbawiony prawa do zaprezentowania swoich argumentów na okoliczność bezpodstawności rozkazu personalnego i obrony swoich racji, w tej konkretnej sprawie przed sądami administracyjnymi. Skarżący pragnie też wskazać, że zaskarżone normy posługują się wskazaniem, iż ostateczne (niepodlegające dalszemu zaskarżeniu) odwołanie ze stanowiska służbowego dyrektora zakładu karnego możliwe jest w każdym czasie. Brak jest zatem w tych przepisach sformułowania jakichkolwiek przesłanek, których spełnienie uprawnia do odwołania dyrektora zakładu karnego. Powoduje to – jak zresztą widać to na przykładzie niniejszej sprawy – iż rozkaz personalny ze względu na swoją treść nie nadaje się do poddania kontroli w zakresie przyczyn takiego rozstrzygnięcia. W szczególności, nie zawiera on uzasadnienia rozstrzygnięcia, czy też prezentacji jakichkolwiek argumentów Dyrektora Generalnego Służby Więziennej. Przyczyn odwołania ze stanowiska służbowego, podległy funkcjonariusz może się z okoliczności wydania rozkazu personalnego co najwyżej domyślać.

- 3) W aspekcie art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP – ograniczenie prawa do wniesienia środka odwoławczego, ma charakter nieproporcjonalny, gdyż nie spełnia wymogu celowości i proporcjonalności. Uzupełniając argumentację przedstawioną w skardze wskazać należy, że zdaniem skarżącego, obowiązujące (zaskarżone) normy powodują nadmierne wzmocnienie podległości służbowej funkcjonariusza – dyrektora zakładu karnego względem Dyrektora Generalnego Służby Więziennej. Funkcjonariusz taki – co pokazały okoliczności niniejszej sprawy – nie może skutecznie bronić się przed arbitralnością w decyzjach jego przełożonego, a dotyczących kwestii z zakresu stosunku służbowego.

Z tych też powodów skarżący podtrzymuje wniesioną skargę konstytucyjną wraz z argumentacją przedstawioną w niniejszym piśmie procesowym.

Artur Pietryka

ADWOKAT

Załącznik:

- 5 odpisów pisma z załącznikami,
- pismo Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z dnia lipca 2015 r.
- pismo z Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia lipca 2015 r.